VOLUME 55, SEPTEMBER 15, 1963 No. 10. szám — 1963 szeptember 15

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

JÉZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10.)

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja
Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Berzsenyi Dániel:

Fohászkodás

Isten! kit a bölcs lángesze fel nem ér,
Csak titkon érző lelke óhajtva sejt:
Léted világít, mint az égő
Nap, de szemünk bele nem tekinthet.

A legmagasabb menny s aether Uránjai,
Melyek körülted rendre keringenek,
A láthatatlan férgek, a te
Bölcs kezed remekelt csodái.

Te hoztad e nagy Minden ezer nemét
A semmiségből, a te szemöldököd
Ronthat s teremthet száz világot,
S nagy idők folyamit kiméri.

Téged dicsőít a Zenith és Nadir.
A szélvészek bús harca, az égi láng
Villáma, harmatcsepp, virágszál
Hirdeti nagy kezed alkotásait.

Buzgón leomlom színed előtt, dicső!
Majdan ha lelkem záraiból kikél,
S hozzád közelb járulhat, akkor
Ami után eped, ott eléri.

Addig letörlöm könnyeimet, s megyek
Rendeltetésem pályafutásain,
A jobb s nemesb lelkek útján,
Merre erőm s inaim vihetnek.

Bizton tekintem mély sírom éjjelét!
Zordon, de oh, nem, nem lehet az gonosz,
Mert a te munkád: ott is elszórt
Csontjaimat kezeid takarják.

Terjesszük lapunkat. Szerezzünk új előfizetőket. Ha minden olvasónk szerezne egy előfizetőt ebben az esztendőben, ami nem lehetetlen — akkor nemcsak anyagi erőnk lenne nagyobb, hanem a lelki erőnk is megduplázódna.

Tegyük nagyon fontos feladattá új előfizetők szerzését ebben a konvenciói évben.

Ki lesz az első?

Krisztus ígérete

Krisztus beszédét komolyan kell venni. Kijelentéseiben minden szónak súlya és jelentősége van. Igy látjuk ezt a bibliai verset is s így kutatjuk értelmét.

I.

"Ahol ketten vagy hárman összegyülnek"

1. Az Ur leértékelte a szám jelentőségét a lelki élet gyakorlásában. "Ahol ketten" . . . Kevesebb, mint kettő nem gyűlhet egybe. A lelki életben ne a mennyiségre, hanem a minőségre helyezzük a sulyt. A tagok száma, a szervezet tökéletessége, a pénztáros jelentése, a gyülekezeti épületek száma és mérete nem mutatja pontosan a tagok lelki minőségét.

2. Az elsőség a lelki ember életében a szellemi erőben van. Az egyéni elmélyülés és növekedés számít. Itt van az erő. Ezt tanítja a keresztyénség története. Az első század pogány világát nem a szervezet, a pénzes egyházak, hanem a lelkileg erős krisztusiak hódították meg.

Ne bátortalankodjunk, amikor látjuk, hogy számunk kevés és gyengék vagyunk. Az erő nem a számban van.

II.

"Az én nevemben"

Mondjuk így: Krisztus nevében.

1. Ez az indító okunk és első érvünk. Miért kell istentisztelet? Miért kell gyülekezet? Miért támogatjuk az Ur ügyét?

Krisztusért!

Krisztus indítására megyünk, a Krisztus indítására teszünk.

Ez az ellenérvünk az okoskodó és hitetlenkedő bírálatokra és megjegyzésekre. Krisztus nevében jövünk össze, Krisztus nevében építjük a gyülekezetet. A Krisztus neve minden jóra buzdít és bátorít. A Krisztus nevében tekintünk el embertársaink gyarlóságáról, a Krisztus nevében hordozzuk el egymást.

2. Krisztus neve a mi reménységünk és várakozásunk.

Krisztus nevében az istentiszteleti óra nem eltékozolt idő. Igy fogadjuk az igehirdetést, így adunk hálát a közösségért és a munkáért.

3. Krisztus neve szűrő. Krisztus nevében egyrészt mindenre képesek lehetünk, másrészt sok mindent nem tehetünk.

Vegyük jól szemügyre gyülekezeti életünket, szokásunkat, rendszerünket.

Gondoljunk gyülekezeti tanácskozásainkra, vitáinkra, felszólalásainkra. Amit mondunk, amit cselekszünk, azt megtehetjük mind a Krisztus nevében?

De ha jó az ügy, szükséges a terv, legyünk jó bizodalommal. — Krisztus nevében hihetetlennek látszó ügyek elintézésére képesek leszünk. "Mindenre van erőm a Krisztusban" tanuskodott Pál! — Minden jóra és értékesre.

III.

"Ott vagyok közöttük"

Ez az ígéret legértékesebb része.

Krisztus jelenléte adja meg az összejövetel, az istentisztelet értelmét. A Krisztus jelenléte mellett minden más, a prédikáció, az ének,

a zene, a sorrend másodrendű jelentőségű.

Külsőségek, liturgia, ceremónia hathatnak az érzelemre. de a szivet üresen hagyják. Krisztus érinti a szivet, Ő építi a lelki házat. Ő miatta megyünk a közösségi órákra. A Krisztus jelenléte jelenti a nagy különbséget.

Ha Krisztus jelen van, Ő szól hozzánk, Ő kötözi be a megtört sziveket, Ő lelkesít és bátorít és Ő ad értelmet életünknek.

Az atyafiui szeretet folytatása

Előadta REV. MOLNÁR BALÁZS a New Brunswickon tartott Konvención

Az alapige, amely részemre ajánlva volt a Programmbizottság által, a Zsidókhoz írt levél 13. rész 1. verse: "Az atyafiúi szeretet maradjon meg".

Az angol fordítás talán bővebb és jobban kimondja azt, amit a levél írója akar nekünk átadni. "LET BROTHERLY LOVE CONTINUE", vagy: "Engedjétek, hogy az atyafiúi szeretet folytatódjon".

A gondolat hasonlít ahhoz, amit találunk Jézus szavaiban, mikor azt mondja: "Engedjétek hozzám jönni a kisgyermekeket és ne tiltsátok meg őket . . ."

Itt az édesanyák akarták hozni gyermekeiket Jézushoz, de a tanítványok és mások meg akarták őket akadályozni, vagy tiltani. Jézus szigorúan megdorgálja tanítványait és azt mondja "engedjétek őket . . ." Mikor engedték, ők jöttek Jézushoz, Aki szeretettel megáldotta őket. Az író mintha azt mondaná, hogy az atyafiúi szeretet is folytatódik, ha valaki meg nem tiltja, meg nem állítja azt.

I. AZ ATYAFIUI SZERETET NEM EMBERI, HANEM ISTENI DOLOG.

Nincs ember ezen a földön, aki önmagától folytatólagosan tudna szeretni, vagy akiben a szeretet mindig megmarad. Tudjuk nagyon jól, hogy milyen a mi szeretetünk. Olyan, mint az időjárás. Ok nélkül, váratlanul változik. Lehet hideg, langyos, forró. Lehet képmutató, hízelkedő, önző. Pedig arra vagyunk hivatva, hogy úgy szeressünk, mint Isten szeret. Ezt mi nem tehetjük. Ezt csak Isten teheti. Azért az igazi atyafiúi szeretet ISTEN SZERETETE RAJTUNK KERESZTÜL.

Amint Isten szerette a világot szent Fián keresztül annyira, hogy életét adta a kereszten, most rajtunk keresztül akarja szeretni a világot annyira, hogy megismertesse az üdvösség útját az egész emberiséggel. Az az ember, aki megtűr magában valami büszkeséget, irígységet, haragot, sértődést, vagy akármilyen bűnt. az megakadályozza az atyafiúi szeretet folyását és folytatását az ő életén keresztül. Isten nem tud szeretni az ilyen emberen keresztül. Az ilyen egyén vétkezik embertársa ellen, mert megakadályozza azt a szeretetet, amelyet Isten akar néki nyujtani s amelyre neki igen nagy szüksége van. Mivel élete nem megfelelő szent tölcsér, megrabolja embertársát Isten szeretetétől.

De vétkezik az ilyen ember Isten ellen is. Istennek az a terve, hogy szeretetét átadja mindenkinek. Aki Istent ebben megakadályozza helytelen életmód által, az vétkezik Isten ellen. Amint Jézust megakadályozták saját falujában, hogy nagy csodákat tegyen ott az ő hitetlenségükkel, éppen úgy, most a bűnös életű egyén megakadályozza az atyafiúi szeretet folytatását, vagy Isten szeretetének folyását.

Nem elég az, hogy valaki azt mondja: én szeretem ezt vagy azt az egyént. A mi saját szeretetünk magában nem sokat ér. Sokkal fontosabb, hogy Isten szeretete folyjon rajtunk keresztül és folytatódva megmaradjon mindaddig, míg Jézus Krisztus eljön és tovább nem kell, hogy rajtunk keresztül szeressen.

II. IGY TEHÁT AZ ATYAFIUI SZERETET ÁLTALÁNOS

Mivel nem csupán a mi szeretetünkről van szó, hanem Isten szeretetéről rajtunk keresztül, így atyafiak mindazok, akik az Atyának gyermekei. Az emberiség ma igen bölcs, de még sokkal inkább eszes és mindig keresi a könnyebb oldalát az ő felelősségének.

Például egyesek mondhatják, hogy az én atyámfiai a baptisták, vagy a fehér baptisták, vagy csak a magyar baptisták. Ezek testvéreim, a többiek lehetnek törekvők, vagy legfeljebb barátok, — azokat nem kötelességem szeretni. Igy gondolkodtak a zsidók is. "Ne ölj" zsidót! Ne lopj zsidótól! Ne mondj hamis tanubizonyságot zsidó ellen! Igy gondolkoztak mindaddig, míg Jézus Krisztus el nem jött és meg nem tanította őket arra, hogy az atyafiúság nem ismer semilyen határt. Egy írástudó jött Jézushoz érdeklődve az örökélet felől. Mit cselekedjem, hogy elvegyem? — kérdezi Jézust. — Mit mond a törvény? — kérdi tőle a Mester. — "Szeresd az Urat a te Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, minden erődből és teljes elmédből, és a te felebarátodat, mint magadat" — mondja az írástudó bölcsen. — "Eredj és cselekedd" — mondja néki Jézus. Az pedig igazolni akarja magát (eszeskedik), azt kérdezi: "De ki az én felebarátom?" És erre válaszolva Jézus elmondja az irgalmas samaritánusról szóló példát. Azt bizonyítja, hogy egy összevert, névtelen, általad megvetett samaritánus is a te atyádfia, és neked szeretned kell, mert Isten is szereti őt és rajtad keresztül tudja szeretni.

Tehát atyánkfiai és felebarátaink közé tartoznak a mi ellenségeink, gyűlölőink, rágalmazóink, akiket Jézus tanítása szerint szeretnünk kell. Soha ne gondoljuk azt, hogy mert mi valakit ellenségnek tekintünk, Isten is úgy tekinti.

Szeretnünk kell a tudatlanságban, sötétségben, szennyben élő pogányokat, mert Isten ezeket is szeretni akarja rajtunk keresztül.

Szeretnünk kell minden különböző vallásfelekezeten lévő embert, mert Isten rajtunk keresztül őket is szeretni akarja.

Szeretnünk kell fekete- és sárgabőrű atyánkfiait, mert őket is szereti Isten és rajtunk keresztül akarja azt megnyilvánítani.

Megakadályozzuk Isten szeretetének folyását és az atyafiúi szeretet folytatását, amikor azt mondjuk, vagy gondoljuk, hogy nem imádkozhat, nem ehet, nem tanulhat, nem vásárolhat, nem lakhat mellettünk valaki, mert nem olyan színű a bőre, mint a miénk. Ha Isten nem adhatja szeretetét rajtunk keresztül minden ember részére, legyen az akármilyen nemzetből való, megvonja tőlünk szeretetét és más úton fogja azt továbbítani, mert Ő nemcsak a fehér emberért halt meg, hanem az egész világért, és Ő előtte egy szín sem kevesebb a másiknál.

Szeretnünk kell szomszédunkat, aki a másik házban, vagy a világ másik oldalán lakik. Isten elvárja, hogy mi engedjük az atyafiúi szeretet folytatását; a szeretet megmaradjon az egész világon. Ez nem a mi érzésünktől, hanem életünktől függ. Sőt életünk is attól függ, hogy hogyan folytatódik az atyafiúi szeretet. Ha megszűnik a szeretet, életünk is megszűnik. Tiszta-e a mi életünk, hogy Isten szeretete folyhat rajtunk keresztül az egész világra, melyet Ő úgy szeretett, hogy egyszülött Fiát adta érette?

Igaz Kálvin János mondása, hogy: "Mi nem bírunk keresztyének lenni anélkül, hogy atyafiak ne legyünk." Ma hozzátehetjük, hogy mi nem maradhatunk meg életben anélkül, hogy atyafiak ne legyünk.

Az első szakadás keresztyén életünkben akkor történik, amikor lehül az atyafiúi szeretetünk.

Azt mondani, hogy nincs szükségünk atyánkfiára, annyit jelent, hogy nincs szükségünk Krisztusra.

* * *

Testvérem, te nem tudsz annyit szeretni, hogy az elégséges legyen. A te szereteted magában nem sokat ér. Engedd, hogy Isten szeretete folyjon rajtad keresztül minden emberre, nemcsak azokra, akik neked tetszenek, hanem minden emberre, legyen az bárki. Ne akadályozd meg Isten szeretetét saját bűnös életeddel. Engedd, hogy folytatódjon benned és általad az egész földön. Ha Isten szeretete, mint atyafiúi szeretet folyik és folytatódik bennünk s általunk az egész földön, akkor lesz béke, nyugalom, öröm, áldás bennünk, körülöttünk és az egész földön, akkor jő el Isten Országa és meglesz szent akarata e földön, úgy, mint a mennyben!

Elindul az óhazai első magyar baptista orvosmisszionárius házaspár

(Folytatás)

Irta: Dr. HARASZTI SÁNDOR

Katonai szolgálatomnak a befejezése után (mint egészségügyi szolgált az orosz fronton) a szilágysági magyar baptista misszióban szolgáltam öt éven át, mint a Szilágyballa-i körzet lelkipásztora (jelenleg Romániához tartozik ismét). 1948-tól 1956-ig Pesterzsébeten szolgáltam mint lelkipásztor. Ide Bretz Emil Amerikába való távozása miatt hívott meg a gyülekezet.

Ezidőben élénken részt vettem a baptista egyetemi hallgatók között végzett diákmissziós munkában. Ezekre a munkás évekre egyébként legjellemzőbb az a csendes elmélyedés, belső sóvárgás, valahogyan eljutni a külmisszióba. 1956 őszén feleségül vettem Dr. Ilonka Margit orvosnőt, aki maga is külmissziós szolgálatra készült. Magyarországból 1956 karácsonya előtt jöttünk ki ennek a célnak a megvalósítása végett, miután megtudtuk, hogy Dr. Haraszti Sándorék már előttünk kimentek ugyanezzel a szándékkal.

Ausztriába való megérkezésünk után nyolc hónapot töltöttünk a menekült magyar baptista tábor gyülekezetében a Baptista Világszövetség megbízásából mint a tábor lelkipásztora és evangélista egyéb ausztriai menekült táborokban. Kanadába 1957 július 22-én érkeztünk.

Éppen hat éve szolgálunk a Torontoi Magyar Baptista Gyülekezetben.

Margitkám 1929 december 28-án született Felsőcsernátonban (Erdélyben) egy tizenkétgyermekes úttörő székely baptista prédikátor tizenegyedik gyermekeként. — Tizenegy éves korában döntött az Ur Jézus mellett. Középiskoláit Kézdivásárhelyen és Brassóban végezte. 1950-ben felvételt nyert a Marosvásárhelyi Orvostudományi Egyetemre. Orvosi tanulmányait 1956-ban fejezte be. Ugyanabban az évben házasságkötés után került Budapestre, ahonnan az év végén velem együtt külföldre távozott. Külmissziós elhívása az eljegyzésünkkel kezdődött, amikor feltett kérdésemre vállalta, hogy velem jön, ha az Ur kaput nyit. Hetekkel később az Ur Szent Lelke egy gyülekezeti evangélizálás alkalmával Bokor Barnabás nagyváradi lelkipásztor szolgálata és szólóéneke alatt a vállalt ígéretet fentről kapott belső örömmel és a külmisszió utáni vággyal töltötte meg. Az ének így hangzott: "Ne legyen, ki szóljon keservesen: Ezt eddig nekem nem mondta még senki sem" (a Napnyugtakor mentem egy hajlékba kezdetű ének refrénje).

Canadába való megérkezésünk után nem sokkal hozzákezdett a canadai orvosi kiképzéséhez. 1958 január 1-től intern lett a torontoi Women's College Hospital-ban. Egy évet töltött itten mint junior intern, egy rákövetkező évet pedig mint senior ratating intern a következő beosztással: fél évig a Belgyógyászaton, fél évig a Bacteriologián. Ennek befejezése után átment a Mount Sinai Hospital-ba, és ott eltöltött még egy félévet, mint senior intern a Szülészeten és Nőgyógyászaton. — 1961 májusa óta canadai registrált orvos. Ugyanebben az évben magánpraxist kezdett, amit a külmissziós szolgálat megkezdéséig folytat.

Folyó évi február óta canadai állampolgárok vagyunk. Van két örökbefogadott gyermekünk: Katalin öt éves, Barnabás három éves. Végleges örökbefogadásuk ez év májusában megtörtént. Katika vágya az, hogy az indiánoknak elénekelje, hogy: "Isten szeretet".

Nagyjából a fentiekben foglaltam össze a választ kérdéseidre. Nem írtam semmit arról a hallatlan sok és meleg baráti vágyakozásról és tervezgetésről, amit végigéltem azután, hogy a Te előadásaid és baráti buzdításaid, valamint Kalkó József és Bretz Vilmosné bizonyságtételei feltámasztották és táplálták az elhivatást bennem. Te adtad a kezembe először Schweitzer Albert könyvét: "Hogyan lettem misszionárius?" Nagyon, de nagyon hálásan köszönöm, hiszen úgy senki sem ismer engemet, mint Te. A Tahi-i külmissziós találkozásainkon nemcsak a fényképen voltunk együtt, de a szivünk is akkor kezdett gerjedezni. Sok és kemény viharoknak volt ez a titkos, majd nyilvános láng kitéve, de az Ur kegyelme mindeddig megőrizte . . .

Az eddigiekben sem az én tehetségeim és képességeim voltak a döntők, hanem az a tény, hogy emberek Jézus nélkül éltek, akiknek Megmentőre volt szükségük, és ha a szolgálatom nyomán egy is elfogadta az Ur Jézust, ezt a Kereszt vonzó ereje tette, és nem én. A külmisszióban sem lesz más programmunk, mint az ő nevében szolgálni embereknek.

Már sokat is írtam, de még egy fontos dolgot akarok mondani: mint látod, a kapu megnyílt, az Ur nyitotta meg. Mi, ha az Ur segít, bemegyünk rajta boldogan, de mi nem szeretnénk elveszni ott a magyarországi baptista misszió részére. És Te tudod legjobban, hogy a mi igazi külmissziós humuszos talajunk otthon volt, ott kelt ki a mag . . .

Nagyon örülök, hogy csendben Ti is készülődtök. Az Ur áldja meg ezt a Ti készülődésteket . . .

A fizetésünkről is írok: ugyanolyan létfenntartási minimumot kapunk, mint bármely más misszionárius: $2,800.00 egy évre és $250 a gyermekek után. Nem ismerjük még az utat, hogyan tudjuk átváltani. Ha másnak elég, nekünk is elég lesz! A kiküldő Canadai Baptista Külmissziós Társaságnak három missziós területe van: Telegu, India; Angola, Afrika; Bolivia, Délamerika.

Igen jó lenne többet tudni Rólatok. Mi gyakran gondolunk Reátok, különösen a családi áhítatainkon az Urnak emlegetjük ügyeteket, és hiszem is, ha meg is várat, de az alkalmas időben meg fogja nyitni a kapukat a Ti számotokra is. Tudom, hogy az a sok titkos sóhaj, meg imádság és könny, amellyel hordoztátok a külmisszió ügyét, nem hullott a porba, és Istennél nyilván van tartva . . .

Ugy érzem, jó lenne pár sort írni az EVANGÉLIUMI HIRNÖKben. Ez nem nekünk kell, hanem a magyar külmisszió ügyének, hogy a hátunk mögött álljanak imáikkal olyanok, akik ismernek bennünket. Nem pénz kell, de kell az ima!"

A fentebb leírt adataim Cserepka János misszionáriusnak több leveléből vannak összegyüjtve. **Szeretnék néhány megjegyzést tenni magam is arról az emberről, akinek a lelki fejlődését több, mint húsz esztendő úta kísérem érdeklődő figyelemmel. — Nem ismertem még egy embert, akit úgy hajtott a csontjába rekesztett tűz, mint az én János testvéremet. Szeminárista korában nem egyszer gyült meg a baja a kapus diákkal (akinek a feladata volt számon tartani, hogy minden szeminárista időben hazaérjen esténként), mert a mi Jánosunk egyszercsak kisurrant a nagykapun azzal, hogy: "Ma még nem tettem bizonyságot az Ur Jézusról senkinek." Mikor azután hivatalos kapuzárás után hazakerült, szegény kapus mit tehetett, jelentenie kellett Jánost másnap Udvarnoki testvérnél, az igazgatónál. János nem védekezett, elismerte a szabálysértést, és csak miután nem volt kibúvó, vallotta meg, hogy a Duna-parton sétálgatott, és egy öngyilkosjelöltet rántott vissza, mielőtt az a vízbe ugrott volna. Bizonyságot tett neki az Ur Jézus kegyelméről, és nem engedte el a karját addig, amíg az ígéretet nem tett, hogy letesz öngyilkossági tervéről . . .**

Más alkalommal egy részeg embert talát utcai őrjárata alkalmával és annak tett bizonyságot . . .

Ismét máskor egy szeminárista társát magához véve (hogy mégse legyen egyedül egy ilyen vállalkozásban), a város egyik örömtanyájára vittek evangéliumi iratokat és azokat szétosztották az elesett örömlányok között . . .

Ha villamoson vagy vonaton utazott, üres nézelődés, vagy szunyókálás helyett beszédbe elegyedett az utitársaival, és végül is a Megváltóra terelte a beszélgetést . . .

Kisgyermekekből (akiket az utcán ismert meg, és onnan hívott meg), vasárnapi iskolát szervezett a Szemináriumban. Ha engemet meglátogatott a lakásomon, első dolga volt a gyermekeimet a térdére ültetni és elénekelni nekik egy éneket, azután pedig megkérdezni tőlük, hogy elfogadták-e már az Ur Jézust. Mikor a napokban Celeszta leányomnak jelentettem, hogy Cserepka bácsi külmisszióba megy, Celeszta mindjárt megjegyezte: "Oh, én tudom őt (I know him), ő az, aki mindig énekelt nekünk, ha eljött hozzánk."

Ha prédikátorok között valami nem ment rendjén, ha feszült volt a hangulat, ha egy vita nem akart véget érni a tanácskozásokon, János barátunk felállt és javasolta, hogy most már legjobb lesz a térdeinken folytatni, mert valószínűleg elfelejtettük az Ur Jézust meghívni . . .

Minden embernek vannak bírálói, neki is voltak, de abban minden prédikátor egyetértett Magyarországon, hogy ha mindegyikünkben volna annyi evangéliumi tűz, mint benne, akkor sokkal eredményesebb lenne a bizonyságtételünk.

Mint a fentiekből kitűnik, nem volt már fiatal ember, mikor **házasságot kötött.** Nagyon boldog volt ebből az alkalomból. Prédikátor társai együtt örültek vele, de egy kicsit "húzták" is a "Margitkámmal". Nem bánta, boldog volt, hogy beszélhetett arról, aki neki a legdrágább volt az Ur Jézus után. Ilyen előzmények után, mint alig néhány hónapos fiatal házasember értesült arról, hogy mi elhagytuk Magyarországot 1956 november közepén. Nem volt alkalmam találkozni vele és megbeszélni a távozásunkat az akkori zavaros viszonyok miatt. Ő azonban jól tudta, hogy mi a külmissziós elhívásunk valóra váltása végett mentünk Ausztriába. Beszámolt Margitkájának erről a hírről és azt kérdezte tőle, nem lenne-e tanácsos nekik is követni a mi példánkat. Margitka megjegyezte, hogy hiszen csak most kötöttek házasságot, és illenék az első karácsonyt a gyülekezetükkel együtt tölteni (Pesterzsébeten voltak ekkor), mert az már csak mégsem illik, hogy éppen karácsonykor hagyják el azt a gyülekezetet, amely pedig szereti őket. János erre így felelt: **"Margitkám, ne feledd, hogy az Ur Jézus is éppen karácsonykor hagyta el értünk a mennyet . . ."**

Nem volt Margitkának semmi ellenvetése ezután, és 1956 karácsony estéjén már a Bécsi Baptista Gyülekezet előtt tolmácsoltam Jánosom bizonyságtételét arról a szeretetről, amely az Ur Jézust arra vitte, hogy nekünk karácsonykor megváltást hozzon . . .

Ezt a prédikációt és karácsonynak ezt az üzenetét soha nem fogom elfelejteni. Megirtam ezt a történetet a Canadian Baptist Foreign Mission Board-nak is, mikor véleményt és ajánlást kértek tőlem az én János barátomról és Krisztusban drága testvéremről, aki lám, utánam indult, és előttem érkezik a külmissziós szolgálatba.

Befejezésül még egy jellemző történetet mondok el. János ösztönszerűen tartja magát Spurgeonnak, a prédikátorok királyának ahhoz a tanácsához, hogy **egyetlen igehirdetést sem szabad befejezni anélkül, hogy az Ige szolgája rá ne mutatna a Golgotán kifolyt vérre és a Krisztus mentő hatalmára.**

Egyik vasárnap délelőtti szolgálata alkalmával még Pesterzsébeten így kiáltott fel: "Barátom, akárki legyél is, akármilyen legyen is a multad, én hirdetem neked a Krisztus meghívását és bűnbocsánatát. Ha hívő szülők gyermeke voltál, de megtagadtad Krisztust, én akkor is hirdetem neked ma, hogy van számodra bocsánat, ha megbánod bűneidet, és visszatérsz az atyai házhoz . . ."

Igehirdetés után egy fiatal ember jött Cserepka testvér irodájába és azt kérdezte Jánostól, honnan ismeri olyan jól, hogy kiprédikálta bűneit. János szabadkozott, hogy ő éppenséggel nem ismeri a fiatalembert, csupán csak észrevette, hogy az utóbbi időkben rendszeresen ott volt a hallgatóság között, de semmi egyebet nem tud róla . . .

A fiatalember ekkor feltárta a lelkipásztor előtt, hogy ő azért járt olyan szorgalmasan az istentiszteletekre, mert felettes hatóságaitól azt a megbízatást kapta, hogy őt figyelje és jelentést tegyen, ha János bármi nyilatkozatot tenne a fennálló államrend ellen a szószékről . . . — Ilyen nyilatkozat természetesen nem hangzott el, hiszen az Ur Jézus szolgájának nem az a dolga, hogy politizáljon, hanem az, hogy az Igét hirdesse . . .

Azt kérdezte végül a fiatalember, hiszi-e János, hogy ilyen embernek is van visszatérés, aki ismerte az igazságot, és tudatosan ellene fordult. A felelet az volt, hogy az Ur Jézus vére megtisztít minket minden bűntől . . .

Ezután leborultak a lelkészi irodában, a megtérő bűnös és az Ige hirdetője és együtt imádkoztak, hogy az Ur Jézus fogadja vissza a tékozló fiút.

Mikor felálltak, a fiatalember fogadalmat tett, hogy bármi történjék is vele, ő többet nem vállalja az ő eddigi szolgálatát, hanem inkább maga is bizonyságot tesz az üdvösségről azoknak, akiktől a lelkipásztor ellenőrzésére a megbízatást kapta . . . Nem tudni, mi lett a sorsa, de az bizonyos, hogy Krisztusban megbékélve távozott.

Adja Isten kegyelme, hogy még sok üdvösségre szomjazó lélek találjon eligazítást Cserepka János és Cserepka Jánosné életpéldája és bizonyságtétele által.

Donations to the Bethesda Pool

Mrs. Louis Vadas $35.00, Mrs. Joseph Nagy & Son 5.00, Ernest Bago 20.00, Mary Dobra 20.00, Mr. and Mrs. Charles Steinmetz 60.00, Mr. and Mrs. John Papp 20.00, Mr. and Mrs. Joseph Lenart 5.00, Helen Vizer 100.00, John Dobos 100.00, John Katlik 25.00, Mr. and Mrs. Charles Varga 20.00, Anna Wasitza 10.00, Rev. and Mrs. Gabriel Petre 20.00, Alexander Raduly 60.00, Violet Felix 10.00, John Szabo 20.00, Rose Balogh 15.00, Marton Eszes 10.00, Mr. and Mrs. John Szasz 25.00, Peter Kobori 5.00, John Tary 120.00, Rev. and Mrs. A. M. Petre 10.00, Mr. and Mrs. Dyones Fanchal 125.00, Daniel Huszar 30.00, Mrs. Laszlo Balla 5.00, Alexander Mocz Sr. 20.00, John Molnar 10.00, Mr. and Mrs. Peter Bacso 300.00, Mr. and Mrs. Julius Havel 100.00, Mr. and Mrs. Nicholas Ratty 20.00, Rev. and Mrs. Emil Balla 25.00, Mr. and Mrs. John Cerlan Sr. 10.00, Mr. and Mrs. Alex Petes Sr. 10.00, Mr. and Mrs. Nicholas Bodolay 50.00, Veronica Andreica 12.00, Mr. and Mrs. Paul Butti 30.00, Mr. and Mrs. Joseph Bacso 10.00, Mr. and Mrs. Steve Vicai 40.00, Mr. & Mrs. Louis Taylor 100.00, Frank Keller 100.00, Dr. & Mrs. Emil Jonas 15.00, Mrs. Paul Gyurcsik 10.00, Michael Haranyi 25.00, Ollie B. Deen 10.00, Mr. & Mrs. Charles Schneider 10.00, Mr. & Mrs. Frank Schaffer 200.00, Mr. & Mrs. Denes Jozsa 25.00, Mary Dobra 10.00, Elizabeth Molnar 5.00, Mr. & Mrs. John Tokes 50.00, Esther Smith 5.00, Dr. & Mrs. Arisztid Endrei 10.00, Mr. & Mrs. Paul Toth 10.00, Barbara Tobias 15.00, Mr. and Mrs. Michael Gribick Sr. 50.00, Mr. & Mrs. Frank Molnar 50.00, Lenke Oswarth 5.00, Mr. & Mrs. James Nemeth 25.00, Amalia Lawrence 25.00, Mrs. Geza Hajdu 9.00, Alexander Balint 25.00, Stephen Toth 25.00, Alexander Harkai 9.90, Eastern Women Conference 25.00, Rev. & Mrs. Michael Biro Sr. 20.00, Joseph Kanya 300.00, Barbara Geszti 5.00, Mrs. John Muha 25.00, Mrs. Mary Kuti 100.00, Rev. & Mrs. George King 20.00, Mr. & Mrs. Julius Sekeres 5.00, Sunday School Conference 50.00, Flora Homonai 100.00, Mrs. Kalman Papp 100.00, Mrs. Stephen Zeffer 30.00, Mrs. Lawrence Bayduck 10.00, Miami Magyar Bapt. Misszió 10.00, Mr. and Mrs. John Haydn S. 25.00, Anna Kish 25.00, Mr. & Mrs. John Kuziesko 20.00, Mr. & Mrs. Nicholas Biro 10.00, Mayme Woodside 10.00, Mr. & Mrs. Ignacz Lengyel 10.00, Mrs. C. Laskay Bpt. 10.00, Elizabeth Nagy 10.00, Mr. & Mrs. Louis J. Kurtz 25.00, Rev. & Mrs. George Balla 25.00, Rev. & Mrs. Stephen Gazsi 25.00, Mr. & Mrs. Paul Smenyak 25.00, Bank Interest 112.56 dollar.

Total receipts	$3,478.46
Special collection from residents	22.04
Grand Total	$3,500.50

Disbursements

Poral Pools, Inc.	$2,500.00
Balance	$1,000.50

REV. PETRE G.

BEJELENTÉS

Október 1-i számunkkal folytatni fogjuk Biblia-tanulmányunkat. Az elmult évben az utolsó tanulmányunk a Galáciabeliekhez írt levél volt. Ezévben az Efézusiakhoz intézett levél lesz az első. Hisszük, hogy ez évben is sok áldást fogunk meríteni a Szentírásokból. Imádkozzunk és tanuljunk, mert a Biblia olyan kimeríthetetlen forrás, amelyből ha merítünk, annál több folyik számunkra.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE M. ADALBERT
943 Merrill Ave., Lincoln Park 25, Mich.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

A szeptemberi lapszámunkat "Konvenciói számnak neveztük, mert abban kizárólagosan csak olyan cikkeket és jelentéseket terveztünk olvasóink kezéhez juttatni, melyek a konvenció népe előtt elhangzottak. Sajnos, dacára annak, hogy a megnevezett számot 4 oldallal kibővítettük, mégsem voltunk képesek abban minden, a lap részére szánt cikket leközölni.

Amint észre is vehetik kedves olvasóink, ezt a lapszámot is bátran nevezhetjük "Konvenciói szám"-nak, mert ebben is értékes, a kovención elhangzott előadások és jelentések is vannak.

Az elgondolásunk ezeknek az előadásoknak a leközlésével az, hogy amiképpen élvezte a konvención megjelent testvériség a sok lelki tanítást; azonképpen az olvasó közönségünk is áldást s lelki kincseket gyüjtögessen magának azokból.

Tanácsolom, hogy nemcsak egyszer, hanem legalább háromszor olvassuk át nemcsak az ebben a számban megjelent cikkeket, hanem a szept. 1-i számunkban megjelenteket is. Rendkívül jc anyag ez s ebben a korszakban igen-igen nagy szükségünk van arra, hogy megértsük, szívünkbe zárjuk az elmúlt konvenciónk jeligéjét: "Keresztyén Testvériség", vagy angolul: "Christian Brotherhood".

A Biblia-tudósok közül sokan kihangsúlyozzák napjainkban, hogy világunk életében az utolsó dispenzációhoz érkeztünk. Illetve az utolsó időszakban élünk s Krisztus második eljövetele nem lehet már nagyon messze. Nem régen beszéltem egy ilyen művelt theologussal, aki azt mondotta: "Minden nap várható a Krisztus." Amikor eljövénd — legyen az a közeljövőben, a mi korunkban, vagy később, — a nagy kérdés: milyen lelkiállapotban talál minket? A szent Ige így teszi fel a kérdést: **Vajjon talál-e hitet e földön?"**

A konveciónkon elhangzott lelki tanítások, hitünkben, testvéri közösségünkben, egységünkben és az Isten iránti szeretetben és hűségben **megerősítő tanítások,** melyekre ma égető szüksége van Isten gyermekeinek. Ne csak felületesen, gyorsan, hanem lassan imádkozva és azok felett gondolkodva olvassuk át azokat Isten iránti hálaadással.

BESZÁMOLÓ DR. HARASZTI SÁNDOR TESTVÉREINKRŐL

Az utóbi időben többen érdeklődtek Dr. Haraszti Sándor orvos és családja felől ilyen kérdésekkel: Hol vannak? Elmentek-e külmisszióra? Miért nem ír lapunkban?, stb. Ebben a kis cikkben meg akarok emlékezni Testvéreinkről s amennyiben csak tehetem, ismertetem ez értékes család helyzetét.

Dr. Harasztiék még mindíg Atlanta Ga.-ban laknak. Testvérünk még mindíg tanul az Atlantai Veterán Administration kórházban, de a General Surgery kiképzésének az utolsó évében van. Egy évvel ezelőtt megszerezte a License to Practice Medicine and Surgery-t Georgia államban, de bent maradt még egy évre a kórházban, ahol jelenleg Chief Resident in General Surgery. Felesége, Dr. Harasztiné ugyancsak befejezte tanulmányait a Pathology vonalon és jelenleg az U.S.A. Communicable Disease Center-ben dolgozik Atlanta városában mint Viro-pathologist. Testvéreinkkel együtt örvendünk a szép, sikeres előhaladásnak.

Gyermekeik közül a két idősebb leány férjhezment. Rózsa férje egy St. Louis-i vegyészmérnök, Celeszta pedig egy Miami-i zeneakadémiai hallgatónak a felesége. József fiuk az Emory University-n tanul mint premedical student. Ezeken kívül még három gyermekük van, Bence és Pálma (10 és 8 évesek) és a legkisebb Leland, két és fél éves. Legkisebbtől a legnagyobbig mind beszél magyarul és angolul. A jó Isten áldása nyugszik e családon. A zsoltáros szavai jutnak eszembe, mikor a boldog embert festi az első zsoltárban: **"És olyan lesz, mint a folyóvíz mellé plántált fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lészen."**

Itt megjegyezzük azt is, hogy mindíg jobban ég lelkükben az Urnak külmisszióra hívó szava s reményük az, hogy két év múlva az afrikai misszió földön lehetnek.

Kívánjuk az Ur vezetését minden testi és lelki áldásaival együtt lelki testvéreinkre. SZERK.

MEGEMLÉKEZÉS DR. FÜLÖP RÓBERTRŐL

Testvérünk az Amerikai Baptista Foreign Mission Society által lett kiküldve a Japán misszó földre. Egy évi munkája után e nyáron itthon volt vakációra családjával együtt, mely időt arra használta fel, hogy különböző államokban jelentést tett a Japánban lévő misszió munkájáról és amellett mint tanár tanított a Northern Bapt. Szemináriumban, Chicagoban.

Most nemrégen tértek vissza munkaföldükre, ahol a Kanto Gakuin Universityben, Jokoham városában mind a ketten, tehát Fülöp testvér és felesége tanári állást töltenek be. 1958 óta vannak Japánban és fejtenek ki értékes lelki munkát.

Fülöp testvérünk a North-Western Universityben végezte tanulmányait, Evenston Ill.-ban, ahol megszerezte a B.S. és a Northern Bapt. Szemináriumban a B.D. fokozatot. Azután tanulmányait folytatta Edinburgh, Skóciában, ahol megszerezte a Ph.D-t. Felesége, Vernette Rosland-i leány (Chicago külvárosa), vizsgázott ápolónő. A West Suburn-i kórházban szerezte meg a R.N. kitüntetést.

Három szép gyermekkel áldotta meg az Isten. Judith Ann 10 éves, James Robert 8 és Thimotheus 2 és fél éves.

Felette örvendünk annak, hogy az Amerikai Magyar Baptista Misszió ilyen derék embereket adhat e világnak. Doktorok, tanárok, ügyvédek, misszionáriusok, stb. dolgoznak e világon s a mi magyar misszió munkánknak gyümölcsei.

Lapunkban szeretnénk megemlékezni minden egyesről.

Isten áldását kérjük Fülöp testvéreink értékes munkájára. Szeretnénk egy-egy rövid jelentést kapni tőlüy ha ez elehtséges, lapunk részére. Tudom, sokan örömmel olvasnák azt. Szerk.

LÉGY HŰ!

Ha megszürkült az árnyék.
Oh bár úgy tudna
Összetörni a cserépkorsó,
Hogy kiönthetné az elrejtett
Drága kenetet . . .

Hogy vércseppekként
Szivekre hullana
A fáradt szomjúságtól
Elepedteknek . . .

Oh bár nyilnának
Virágok ott újra,
Hol a halál
Oly bőven aratott . . .

Hol ugart szántott
A gyűlölet,
Nyila megsebzette
A sziveket . . .

Oh jertek, oh
Jertek elő újra,
Építsük meg
Sion falait . . .

Hozzunk életet,
Több szeretetet;
Építsünk új
Jeruzsálemet . . .

Oh szeretett, kedves ifjúság!
Hordozzátok a béke zászlaját,
Csak egy cél vezessen
Viharokon át . . .
Elnyerni az Életnek Koronáját!

KRAHLING J.-NÉ

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
17840 Lorain Ave., Cleveland 10.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Szabó Istvánné
Pénztáros: Kurtz Lajosné
Jegyző: Német Lajosné

Milyen a ti otthonotok?

Komolyan kell gondolnunk arra, hogy az Ur Jézus nemcsak ünnepi környezetben, nemcsak az imaházban, hanem otthonunkban is kíván beszélni velünk. Meg akarja nézni szürke hétköznapjainkat, otthonunk csendjét, munkálkodásunkat, egyszóval otthoni életünket.

Az Ur Jézus azonban nemcsak néz és figyel bennünket, hanem elkövetett hibáinkra is rá akar mutatni. Fel akarja fedni fogyatékosságainkat, hogy azokat mi is felismerjük és kiépüljünk azokból. Az Ur Jézus nevelő és segítő készséggel azt akarja, hogy otthonunk áldott, kedves, meleg otthon legyen. Azt akarja, hogy otthonunkban Ő nemcsak befogadott Ur, hanem áldott, drága családfő is legyen.

Egy hívő asszony kisleánya bibliai kifestő könyvecskét kapott, amely a következő kérdéseket tartalmazta: Van-e sok szép játékod? Van-e meleg ruhád? Szép Bibliád? Csendes otthonod? — Az igen-t aláhúzással kellett jelezni.

Este a kisleány édesanyja kezébe vette a könyvecskét és nézte az aláhúzott sorokat. — Egyszercsak megdöbbenéssel vette észre, hogy ennél a kérdésnél: van-e csendes otthonod? — az első szó aláhúzásakor megállt kisgyermeke kezében a ceruza — és ez a komoly és fogas kérdés aláhúzatlanul maradt.

A kis kifestő könyv kiesett az édesanya kezéből. Az aláhúzatlanul maradt kérdés szivére nehezedett. Szomorúan és fájdalommal ismerte be az önvizsgálódás perceiben: otthonuk nem csendes, sokszor hiányzik a nyugalmas békesség. Hányszor hangzik lárma és zaj, imádságos csend helyett. És az édesanya könnyes szemmel fohászkodott Jézus Krisztushoz: Ur Jézus, jöjj otthonunkba, hozz csendet, boldogságot és több örömet!

A csend velejárója a lelki békességnek! Ahol az Ur Jézus van, lecsendesedik a tenger, de lecsendesednek az emberi szivek is.

Milyen a te otthonod? K. Gy,

REMÉNYIK SÁNDOR:

Malomkövek között

A búzaszem is megőröltetik.
Aminthogy én is megőröltetem.
Tompán dübörgik a malomkövek:
Hogy nincsen, nincsen kegyelem.

A búzaszem, az megőröltetik,
Vajjon mit gondol? Már semmit talán . . .
Vérzőn tapad meg összeroncsolt teste
Valamelyik malomkő oldalán.

Mindig, mindig malomkövek között . . .
Őrlődve, törve, mint a búzaszem.
Megújulni, meghalni — nem tudom —
Elátkozottan, pihenéstelen.

Mindig, mindig malomkövek között . . .
Zordon hatalmak kis játékszere,
Lélek, kit száz felé tép száz erő,
És minden erő mást akar vele.

A búzaszemből finom por szivárog,
A lelkemből a lelkem lisztje hull,
Mit kiőröltek a malomkövek
Belőle lassan, irgalmatlanul.

Aranypor-e, vagy fekete hamu:
Ez a kérdés. De mindegy már nekem.
Ami bennem volt: kiőröltetett.
Vessétek el, ha kő a kenyerem.

TURMEZEI ERZSÉBET:

Személytelen igék

Olyan soká kell néha várni rá,
de aztán eljő a csoda:
Sok csillanó csepp áldva hull alá:
Esik.
Gomolygó felhők meg-megremegnek,
hegyek morajlanak feleletet:
Dörög.
S hulló eső, gyujtó villám mögött,
Aki cselekszik, Aki élve él:
Örök.

Esik, villámlik havazik dörög . . .
Személytelen igék.
Sok ige közt igénytelen csapat.
Bár tudnék sok ilyen igét!

Tele van igével az életem:
Teszek-veszek, élek, járok-kelek,
de tudom jól, hogy személytelenek.
Tudom, még én szolgálok, én mosolygok
tudom, még én írok, látok, én érzek.
S irigye lettem villámnak, viharnak,
Irigye a személytelen igéknek.
— Csodálatos, boldog titokra vágyom,
mosoly, szolgálat, cselekedet, élet
ne tőlem legyen, valaki mást rejtsen.
Szüntelen csendes alázatba ejtsen,
hogy már nem én!
Legyen így. Legyen napról-napra több
személytelen igém.
Vesszek bele a dörgő akaratba.
Aki a viharnak a szárnyat adja
adjon nekem.
Áldó esőként hullasson el szerte
a földeken.
S az életem sok égi cseppre válva
ha elpereg;
"Esik" — szóljanak felfelé tekintve

A Bethesda Otthon igazgatójának jelentése a New Brunswick-i konvención

Kedves Konvenció!

Jelentésem az Ur szavaival kezdem:

"Kevesen voltál hív, sokra bízlak ezután."

Ez a gondolat vezetett minket az elmult 10 hónap alatt. Azt gondolom, mindenkit érdekel Otthonunk jelenlegi helyzete s azért egy kis felvilágositó jelentéssel számolok be sáfárkodásunkról.

Otthonunkban jelenleg 35 beiratkozott lakó van, de kilátás van arra, hogy házunk rövidesen meg fog telni. Ezek között van 24 magyar és 11 más ajkú lakó, 22 nő és 13 férfiu. A legfiatalabb a nők között 67 éves, a legidősebb 96 éves.

Az elmult évben négy halottunk volt, egy nő és három férfiú. Király testvérünk — sajnos — tragikus körülmények között halt meg. Az esetet olvastuk lapunkból.

Otthonunk Floridában tekintélynek örvend. Bizonyítja az, hogy igazgatónkat beválasztották bizottsági tagnak az F. A. H. A.-be (Öreg Otthonok Szervezete), melynek mi is tagja vagyunk. Tagjai lettünk az A. A. H. A.-nek is és velük együtt karöltve dolgozunk. A Counti és State Welfare irodákkal is karöltve munkálkodunk. Kapunk néha egy-egy tagot az ő segítségükkel. Idáig már 34 olyan idős embert kellett elutasitanunk, kik Nursing Home-ba valók.

A melléképületeink a téli időszak alatt telve vannak rendkívüli lakókkal. Ezek között vannak olyanok, kik sok munkánkban nagy segítségünkre vannak. Voltak olyanok, kik a konyhában, irodában és kint az udvaron segédkeztek.

Az elmult 10 hónap alatt a következő dolgokat vásároltuk és rendeztük intézetünkben:

Az igazgató lakása ki lett festve. A melléképületek reperálva és festve. Szerszám műhelyt állitottunk fel, ahol Kurtz testvér szerszámaival dolgozunk.

Gyügyfürdő csövek, útcsövek bevezetve. Traktor reperálva. Az egyik vendégházban konyhát készitettünk, szekrényekkel, szinkkel s villanykályhát helyeztünk abba. Kis szőnyegeket, ágyhuzatokat, matras takarókat vásároltunk s egy éjjeli lámpát az udvarra. Könyvszekrényt építettünk az igazgató lakásába. Az Otthon Shower szobáiba új kézfogókat szereltünk fel. Az Otthon ebédlőjébe két asztalt vásároltunk, székekkel. Az imaterembe 30 széket vásároltunk. Uj bútort az irodába. Jégszekrényt, vízhűtőt, kerti csöveket vásároltunk. Csináltunk négy 8 láb hosszu ülőszéket az udvarra. A városi vizet bevezettük intézetünkbe. Egy fűvágót vásároltunk. Az Otthon részére vásároltunk egy Ford Station Wagent, és a konyhába rendeltünk egy edénymosó gépet. Az igaz-

gató lakására új screene-ket csináltattunk. Utakat készítettünk és a folyóból egy kanálist vezettünk be a portánkra. Az itt említetteken kívül sok mást intéztünk, amit itt nem említhetünk meg.

Otthonunk lakói nagyon hálásak a Konvenciónak és testvéreinknek, gyülekezeteinknek s azok testületeinek, akik és melyek érettünk nemcsak imádkoztak, hanem anyagi segítséget is adtak Otthonunknak. Öreg Testvéreink nyugodtan és boldogan éldegélik öreg napjaikat és nagyon hálásak a testvéreknek. Minden nap gyengébbek és képtelenebbé válnak a fizikai munkára.

Az elmult évben a rendes istentiszteleteinken kívül voltak rendkívüli összejöveteleink is. Gazdag műsoros programmunk, amit testvéreink nagyon élveztek.

Kurtz testvérnő és én visszük tovább a munkát, ami sokszor nehéz, de mégsem nehéz végezni az Urral azt, amire elhívott és a testvérek beállítottak. Imánk továbbra is az lesz: "Vezess minket oh Jehova, Földi vándor útunkon . . ."

KURTZ LAJOS, gondnok

MISSZIÓ-MEZŐN

LOS ANGELES, CALIF.

Morask testvér beteg

A három temetés és gyász után egy negyedik szomorúság érte gyülekezetünket éspedig az, hogy Rev. Morask testvérünk június utolsó hetében annyira rosszul lett, hogy kórházi kezelésre volt szüksége. — Egy pár napi kezelés után hazajött a kórházból, de újonnan vissza kellett szállítani. E sorok írásakor ismét otthon van, de az orvos megállapítása szerint több hónapi komoly pihenésre van szüksége.

Gyülekezetünk abban a szerencsés helyzetben van, hogy két nyugalmazott lelkipásztora van, Rev. Kovács M. és Rev. Bertalan I. személyében, kik hűségesen szolgálnak és helyettesítik mindenben lelkipásztorunkat. Az angol nyelvű istentiszteleteket egy komoly fiatal ember, Rev. Wm. Leahy testvérünk vezeti.

Hisszük, hogy az Ur megsegíti Morask testvérünket és testi, lelki erőt ad a további szolgálatra.

Orgona dedikálás

Szomorúságunk és sok bajunk között az Ur ad örömet is. Gyülekezetünkben éveken keresztül a közös- és karénekekhez a zongora és orgona szolgáltatta a zenét, de az utóbbi időben orgonánk felmondta a szolgálatot. Ujjá kellett építeni, 5 ezer dolláros költséggel. Az orgonasípok ki lettek bővítve 375 síppal. Most egy 875 sípos új orgona segítségével dicsőítjük Istent.

Uj orgonánkat június 23-án ünnepélyes keretek között dedikáltuk Isten szolgálatára. Morask testvérünk tartott ünnepi beszédet, melyben kiemelte az igék alapján, hogy mi rejlik egy orgonában és mit lehet kihozni abból. A prédikáció és ima után az orgonamester, Mr. Holzinger ünnepélyesen átadta az orgona kulcsát Mátyás Kálmánné orgonistánknak.

A délelőtti istentiszteletet ünnepélyes ebéd követte az alsó teremben. Asszonyaink nagyszerű ebédet szolgáltak fel, Vajda Katica és az elnökné, Fancsali nővérünk vezetése mellett.

Az ünnepi ebéd után két órai kezdettel ünnepi koncertet tartottunk a gyülekeze énekkarának közreműködésével. Az énekkart Szabó L. testvérünk vezette. A koncert tetőfokát képezte egy orgonatanár többszöri játéka, aki két órán keresztül művésziesen kihozta azokat a szép hangokat, melyek egy orgonában rejlenek.

A nyári hónapokban testvéreink közül többen itt-ott nyaralnak és vakációznak, de mindezek dacára istentiszteleteink szépen látogatottak. Különösen a vasárnap délelőtti istentiszteleteinken szép számban vagyunk együtt Isten dícséretére s lelkünk építésére.

Mindenért az Uré legyen a hála és dícséret. **Fancsali Dénes**

*

BRIDGEPORT, CONN.

Augusztus 17-én fényes menyegzőnek voltunk szemtanui gyülekezetünkben, amidőn Molnár Géza testvéreink kedves leánya: Eszter, házasságra lépett ifjú Row M. George testvérrel. Az egybekelési szertartást a gyülekezet pásztora végezte a virágokkal feldíszített szép nagy templomban, mely zsúfolásig megtelt érdeklődő násznéppel. Alkalmi szólót énekeltek: Jenny Lind és Szilágyi Helén, összesen hármat.

A szertartás után az alsó teremben gazdag menyegzői ebéd lett felszolgálva, utána pedig a jókívánságokkal teljes felszólalások hangzottak el, sok-sok ajándék átadása kíséretében. A fiatal pár Bermudában tölti az első heteket.

Az új házasok egyelőre North Carolina államban fognak lakni, ahol a vőlegény a State College egyik tanulója. Mérnöki pályára készül. Raleight városban lesz lakásuk s az ottani Mount Olivet Baptista Gyülekezetben fogják szolgálni az Urat, ahol a vőlegény tagja a gyülekezetnek.

Eszter leányunk nagyon fog hiányozni gyülekezetünknek, melyben aktiv munkát végzett. Minden mozgalomból kivette részét. Áldásos volt részünkre modora és példás keresztyéni élete. Sok szép talentummal áldotta meg Isten. Tagja volt mind a két énekkarnak, zenekarnak. Orgonált, zongorázott gyülekezetünkben s a hármas énekegyüttesnek egyik tehetséges tagja volt. Jeles zenész és énekes kedves menyasszonyunk s hisszük, hogy Istentől kapott talentumait nem fogja elásni, hanem használja ott, ahová vezeti az isteni kegyelem. Várjuk azt az időt, amikor majd ismét velünk együtt szolgálhatják az Urat.

Még csak annyit: Hála legyen a jó Istennek, még mindig vannak és lesznek olyan ifjú lelkek gyülekezeteinkben, akik példás életű buzgó, hívő keresztyének.

Az Ur áldja meg őket minden helyen.

Stumpf Zsuzsánna

*

KOVÁCS FERENCÉK ARANYMENYEGZŐJE

Július hó 26-án ünnepelték meg Kovács Ferenc testvéreink boldog házasságuk 50-ik évfordulóját. Az ünnepélyt gyermekeik rendezték meg a chesterlandi (O.) baptista templomban. Kovács F. és Jáger Juliska 1913-ban esküdtek örök hűséget egymásnak, de mielőtt ezt megtették volna hűséget és frigyet kötöttek az Ur Jézussal, mint személyes Megváltójukkal. Azért volt szép és kedves az 50 éves közös útjok a bajok és próbák között.

Az ünnepélynek egyik ritkasága és fénye az volt, rogy Rev. Stumpf L., aki 50 évvel ezelőtt a házassági szertartást végezte, jelen volt jó egészségben, feleségével együtt.

Kovács testvéreket az Ur megáldotta hét gyermekkel; 4 fiú és három leánynyal. Azoknak családjai, 19 unokával és közeli barátjaikkal együtt jelen voltak a szép ünnepélyen.

Az ilyen ünnepéllyel járó ajándékok sem maradtak el. A főasztalt virágok díszítették és egy nagy menyasszonyi torta, melyen egy nagy Biblia volt cukorból formálva s azon a 23-ik zsoltár pontosan és olvashatóan kirakva. A jelenlevőket ez nagyon meghatotta.

A családi és baráti jókívánságok mellett sok szép üdvözlő kártya is érkezett, még az Ohio Állami Baptista titkártól is. A második nap az ünnepély az otthonukban folytatódott, amikor csak a család tagjai voltak jelen és az örömanya, özv. Stumpf Árpádné, Jáger Zsuzsánna, kinek régen házában volt az ünnepeltek menyegzői vacsorája. Itt eszembe jut a zsoltáríró szava: **"Boldog az az ember, aki féli az Urat és az ő parancsolataiban igen gyönyörködik."** Stumpf Zsuzsánna

*

Egy kissé késve, de nem elkésve ezúttal küldjük szives üdvözletünket e kedves házaspárnak, kik lapunk hűséges olvasói és előfizetői. Isten áldását kérjük további életükre. (Szerk.)

AKIK ELMENTEK

LOS ANGELES, CALIF.

Három gyászjelentésről kell beszámolnunk. Május 31-én hathónapi súlyos betegség után adta vissza nemes lelkét Teremtőjének **Kocs Sándorné** testvérnőnk. Június 3-án kísértük el utolsó útjára az Ingelwood-i sírkertbe. A gyászistentiszteletet a gyülekezet pásztora, Morask testvér és Bertalan István nyug. lelkipásztor végezték. Bertalan tv. 1919-ben az elköltö-

zött nővérünket férjével együtt merítette a hullámsírba.

Testvéreink 1912-ben léptek házasságra Erdélynek Muzsna nevű községében és 30 nappal később indultak az Egyesült Államok felé. Pa. állam New Castle városában laktak 47 esztendeig. Nyolc gyermeket neveltek fel, név szerint Anna, Sándor, Berta, Juliska, Béla, Róza, János és Ruth. 1959-ben költöztek Los Angelesbe, ahol gyülekezetünknek hűséges tagjai lettek. Gyászolja özvegyen maradt férje, 8 gyermeke, azoknak férje és felesége, valamint az unokák sokasága, az óhazában két fivére és két nővére, sok ismerőse és lelki testvére, valamint a los angelesi baptista gyülekezet.

Steinmetz Károlyné testvérünket 1963 július 13-án hívta el az Ur a Riverside-i kórházból, hosszú szenvedés után. Testvérnőnk ifjúságától kezdve hűséges szolgálóleánya volt az Urnak. 1901-ben tért meg és fogadta el az Urat Megváltójának s 1902-ben lépett házasságra Steinmetz Károly testvérünkkel, kivel 61 évet élt boldog házasságban.

Testvéreink 1907-ben jöttek Amerikába s a philadelphiai gyülekezetünknek voltak hűséges tagjai 1943-ig. Nővérünk, kedves férjével együtt 12 esztendeig volt hűséges tagja gyülekezetünknek.

Az Urhoz költözött testvérnőnk minden lelki munkából kivette részét. Tagja volt a Nőegyletnek, énekkarnak mindaddig, míg nyugalomba nem vonultak s el nem költöztek Thousand Palms Citybe. — Gyászolja férje, az óhazában élő leánya, Toronto Kanadában Károly fia, Los Angelesben Albert fia és Thousand Palmsban Irén leánya és azoknak családtagjai.

1963 julius 26-án d. u. 2 óra körül kopogtatott be a halál özv. **Horváth Józsefné** testvérnőnk otthonába, ahonnan hirtelen magával ragadta testvérnőnket. A lulírott feleségével együtt két nappal halála előtt látogatta meg s akkor betegségéről nem panaszkodott nővérünk, csak sok munkájáról beszélt.

Horváth testvéreink 1907-ben jöttek Amerikába s Cleveland O.-ban laktak éveken keresztül. 1947-ben költöztek Los Angelesbe s tagjai lettek gyülekezetünknek.

A jobb hazába költözött nővérünk férje 1957-ben költözött a jobb hazába s azóta özvegységben élt. Hívő, keresztyénies élete abban is megnyilvánult, hogy amíg csak tehette összejöveteleinkről sohasem maradt el. Egyetlen leánya, özv. Szabó Istvánné, Elemér fiával Youngstown O.-ból és Edward fia New Jersey államból repültek édesanyjuk és nagyanyjuk ravatalához. A temetkező kápolnájában Rev. Kovács M., a templomban pedig Rev. Bertalan I. végezte a gyászszertartást. Malis I.-né nővérünk két szólót énekelt. Az orgonánál Mátyásné nővérünk szolgált.

Ezúton is tolmácsolom részvétünket gyülekezetünk nevében mindnárom halottunk családtagjainak. A jó Isten adjon vigasztalást és reménységet a boldog viszontlátásra. **Fancsali Dénes**

CHICAGO, ILL.

Megszomorodott szívvel közöljük testvéreinkkel, hogy **Havel Gyuláné** nővérünket, született Szalai Ilonkát 65 éves korában, julius 30-án hazahívta az Ur. Temetése nagy részvét mellett augusztus 3-án ment végbe. Testvérnőnk szüleivel még kisgyermek korában jött Amerikába. Férjével együtt több mint 40 esztendeig volt hűséges tagja gyülekezetünknek. — Gyülekezetünk tagjai, kicsinyek és nagyok mind megtört szívvel váltak el nővérünktől. Halála és elköltözése a legjobban és legközelebbről kedves férjét, Havel testvért érintette, akivel boldog házasságban élt és egyetlen fiát, Henryt és annak családját. Vigasztalja meg őket az Ur.

Nővérünk mindenkitől szépen elbúcsúzott és kért mindenkit arra, hogy maradjanak meg az Ur Jézus kegyelmében és szolgálatában, mert boldogság tudni azt és mondani, hogy: "Én tudom, kiben hiszek." — "Én Jézust szemtől-szembe fogom látni" — mondotta haldokló nővérünk.

A viszontlátásra, Havel Testvérnő!

Fülöp Lajosné

Youth Conference

The Youth Fellowship Program of the Hungarian Baptist Conference was held on the 13th of July, 1963. in the High Street Baptist Church of New Brunswick, New Jersey. Miss Magdalene Molnar, President presided over the meeting.

The highlight of the evening program was the "Sword Drill" Contest, in which the New Brunswick Church came in first place. A trophy was presented to them for their skill. The contest will be held every year, and the winning church will keep the trophy in that church for one year.

We all enjoyed ourselves swimming, and Christian fellowship at the home of the Rudolfs Saturday afternoon.

During the evening program we had several musical selections from the various churches represented.

Rev. Kocsis, Pastor of the High Street Baptist Church, spoke to the young people on the "Youth of Today."

We were sorry to see that no too many young people were present, but we hope through the Grace of God, that many more will come next year.

The officers Are:
Magdalene Molnar, President
1370 Mich. Blvd.
Lincoln Park, Michigan
Francisco Olah, Vice President
12521 Buckeye Road
Cleveland 20, Ohio
Eleanor Vass, Secretary
123 Coril
Hubbard, Ohio
Ruth Molnar, Treasurer
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

A Baptista Világszövetség, melyhez több mint 25 millió baptista tartozik, 1965-ben julius hónapban Miami Floridában tartja meg ötéves nagygyűlését.

Ezen a gyűlésen hivatalosan is képviseltetnie kellene magát az AMBSz-nek.

SZEMÉLYI HIREK

Kautz L. Ödön tanár testvérünk kedvefelesége július 9—20-ig tanulmányúton járt Európában.

Meglátogatta Magyarországot, Csehszlovákiát, Lengyelországot, Oroszországot. Lapunkban tapasztalataiból szivesen leközlünk egyes közérdekű dolgokat.

Szeretettel kérjük, írjon!

Kulcsár Mihály testvérünk, ki hosszú évek során Kaliforniában lakott gyermekeinél, a közelmultban Detroitba költözött s ott bátyjával, Ferenccel együtt lakik. Kulcsár tv.-ünk tagja lett a detroiti gyülekezetnek s megrendelte az Evangéliumi Hirnököt. — Szeretettel üdvözöljük körünkben.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. MARIE KURTZ
748 Fordham Rd. Palm Bay, Fla.

Ifjúsági Szövetség pénztárnoka:
EMERY RÉVY
R. D. 3, Box 346-B,
New Brunswick, N. J.

Vas. Isk. Szövetség pénztárnoka:
Mrs. ERNEST CSATÓ